

Πρέπει να προσπαθήσουμε να κερδίσουμε όλους όσους συμμετέχουν στα έργα μας



18:23 18/12/2022 • [Aida Sobolev](#),



Φεστιβάλ **"WIN TOGETHER"** που πήρε το όνομά του από τον **Vladimir Menshov** κατέχει ιδιαίτερη θέση μεταξύ των ρωσικών διεθνών κινηματογραφικών φόρουμ. Δεν υπάρχουν «κόκκινα χαλιά», ποτέ δεν θα περάσει από το μυαλό κανένας να συζητήσει τι μάρκα κοστούμι εμφανίστηκε αυτή ή εκείνη η διασημότητα στα εγκαίνια, η είσοδος σε όλες τις συνεδρίες του είναι απολύτως δωρεάν και δεν είναι ποτέ δυνατό να διασκεδάσουμε με αυτά, αρπάζοντας τη συγκίνηση του ποπ κορν. Κάθε ταινία του όμως αφήνει ένα αίσθημα κάθαρσης, επαφής με την ιστορική Αλήθεια, ενότητας με αυτούς για τους οποίους είναι σημαντική.

Η πρωτοβουλία για τη δημιουργία του φεστιβάλ ανήκει στην ομάδα των Ηρώων της Σοβιετικής Ένωσης που ζουν στην Κριμαία, οι οποίοι το 2004 διακήρυξαν την ανάγκη να μεταφέρουν ξεκάθαρα και πλήρως στους απογόνους τους τη μνήμη της συμβολής των λαών της πρώην ΕΣΣΔ στην κοινή νίκη επί του φασισμού στον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο.

Ο διοργανωτής του Διεθνούς Φεστιβάλ Ταινιών Ντοκιμαντέρ και Τηλεοπτικών Προγραμμάτων «WIN TOGETHER» από την ίδρυσή του είναι [Ευρασιατική Ακαδημία Τηλεόρασης και Ραδιοφώνου](#), στόχος της οποίας είναι η ανάπτυξη ενός ανοιχτού χώρου ενημέρωσης και πολιτισμού των χωρών της ευρασιατικής περιοχής. Από το 2017, ένας από τους κύριους διοργανωτές της κριτικής ταινιών της Σεβαστούπολης είναι [Ευρασιατική Λαϊκή Συνέλευση](#). Μετά την επιστροφή της Κριμαίας και της Σεβαστούπολης στη Ρωσία το 2014, το φεστιβάλ έλαβε την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού της Ρωσικής Ομοσπονδίας, της Ένωσης

Κινηματογραφιστών της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Το 2015, ο Λαϊκός Καλλιτέχνης της Ρωσίας έγινε πρόεδρος του φεστιβάλ **Vladimir Menshov**, βραβευμένος με Όσκαρ. Το θέμα του φεστιβάλ σταδιακά επεκτάθηκε, συμπεριλαμβανομένης της συμβολής όλων των λαών του πλανήτη στη νίκη επί του φασισμού και της ιδεολογίας του ναζισμού, κατανοώντας τους κινδύνους του σήμερα, ιστορίες για τους ήρωες του πνεύματος. Η εξουσία του φεστιβάλ μεταξύ των δημιουργών ντοκιμαντέρ σε όλο τον κόσμο αυξάνεται σταθερά. Στο έτος της 75ης επετείου της Μεγάλης Νίκης στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η Οργανωτική Επιτροπή [XVI Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Σεβαστούπολης "WIN TOGETHER"](#) έλαβε περίπου 700 συμμετοχές από 45 χώρες.

Το 2021, το φεστιβάλ έλαβε απροσδόκητα μια άρνηση επιδότησης από το Υπουργείο Πολιτισμού της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Κατά τη διάρκεια αυτής της δύσκολης περιόδου για τους διοργανωτές, συνέβη ένα άλλο θλιβερό γεγονός - στις 5 Ιουλίου 2021, πέθανε ο Vladimir Menshov, ο οποίος υπερασπίστηκε με πάθος το δικαίωμα του φεστιβάλ στη ζωή. Αφού αποχαιρέτησε τον Δάσκαλο, δόθηκε το όνομά του στο φεστιβάλ «WIN TOGETHER». Τιμώντας καλλιτέχνη της Ρωσικής Ομοσπονδίας, βραβευμένος με πολλά κρατικά βραβεία, κλασικός ντοκιμαντέρ, καθηγητής VGIK ανέλαβε τα καθήκοντα του προέδρου του φεστιβάλ **Sergei Miroshnichenko**, υπό την ηγεσία του οποίου το φόρουμ απέκτησε νέες ευκαιρίες.

Το 2022, το φεστιβάλ "WIN TOGETHER" για πρώτη φορά στην ιστορία της ύπαρξής του πραγματοποιήθηκε όχι στη Σεβαστούπολη, αλλά στο Βόλγκογκραντ. Αυτή η απόφαση ελήφθη σε σχέση με την επερχόμενη επέτειο της νίκης στη μάχη του Στάλινγκραντ. Το φεστιβάλ άνοιξε στις 19 Νοεμβρίου, την ημέρα της 80ης επετείου από την έναρξη της αντεπίθεσης των σοβιετικών στρατευμάτων κοντά στο Στάλινγκραντ. Το φεστιβάλ υποστηρίχθηκε από το Προεδρικό Ταμείο Πολιτιστικών Πρωτοβουλιών και τη Ρωσική Ιστορική Εταιρεία. Οι εταίροι του φεστιβάλ ήταν παν-ρωσικοί δημόσιοι οργανισμοί - η Ρωσική Ένωση Βετεράνων, η Ρωσική Ένωση Ηρώων και το Δημόσιο Επιμελητήριο της Ρωσικής Ομοσπονδίας.



Ανοίγοντας αυτό το κινηματογραφικό φόρουμ για τη θρυλική γη του Στάλινγκραντ - Βόλγκογκραντ, ο Κυβερνήτης της Περιφέρειας του Βόλγκογκραντ **Αντρέι Μποχάροφ** διάβασε επίσημα τους χαιρετισμούς του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας **Βλαντιμίρ Πούτιν** προς τους διοργανωτές, τους συμμετέχοντες και τους καλεσμένους του 17ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου «WIN TOGETHER» :

"Αγαπητοί φίλοι και φίλες! Σας χαιρετώ εγκάρδια με την ευκαιρία των εγκαίνιων στην πόλη των ηρώων Volgograd XVII Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου "WIN TOGETHER". Το φεστιβάλ σας, που πρόσφατα φέρει το όνομα του εξαιρετικού Ρώσου σκηνοθέτη και ηθοποιού Vladimir Valentinovich Menshov, θεωρείται δικαίως ένα από τα πιο αντιπροσωπευτικά και έγκυρα φόρουμ στο χώρο του ντοκιμαντέρ. Για πολλά χρόνια, εκπληρώνει μια ευγενή αποστολή - να βοηθήσει στη διατήρηση της μνήμης του απαράμιλλου άθλου των λαών μας στον αγώνα κατά του ναζισμού κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου».



Μεταξύ των χαιρετισμών που διαβάστηκαν στα εγκαίνια ήταν και ένα μήνυμα του Υπουργού Εξωτερικών της Ρωσικής Ομοσπονδίας **Σεργκέι Λαβρόφ** , ο οποίος είπε: « **Το φεστιβάλ έχει κερδίσει επάξια την αναγνώριση ως το μεγαλύτερο σόου ταινιών ντοκιμαντέρ στη Ρωσία. Η τακτική συμμετοχή σε αυτό εκπροσώπων του εγχώριου και ξένου κινηματογράφου συμβάλλει στην ανάπτυξη της διεθνούς ανθρωπιστικής συνεργασίας, στη δημιουργική κατανόηση των επίκαιρων θεμάτων της ιστορίας και της νεωτερικότητας, προκαλώντας γνήσιο ενδιαφέρον του ευρύτερου κοινού σε διάφορες χώρες του κόσμου .**

Από τις περισσότερες από πεντακόσιες κινηματογραφικές δουλειές που στάλθηκαν στην Οργανωτική Επιτροπή, δεν πληρούσαν όλες τα αυστηρά επαγγελματικά και ιδεολογικά κριτήρια του φεστιβάλ. Για την προβολή επιλέχθηκαν 101 ρωσικές ταινίες και 50 ξένες ταινίες. Κινηματογραφιστές από 35 χώρες, όπως η Αυστρία, η Αργεντινή, η Αρμενία, η Λευκορωσία, το Βέλγιο, η Βοσνία και Ερζεγοβίνη, η Μεγάλη Βρετανία, η Ουγγαρία, η Βενεζουέλα, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Γεωργία, το Ισραήλ, το Ιράν, η Ισπανία, η Ιταλία, συμμετείχαν αυτοπροσώπως στο XVII Φεστιβάλ και στο διαδίκτυο. Καζακστάν, Καμπότζη, Καναδάς, Κιργιστάν, Κίνα, Λάος, Λετονία, Ολλανδία, Πολωνία, Πορτογαλία, Σερβία, Τατζικιστάν, Ουκρανία, Φινλανδία, Γαλλία, Τσεχική Δημοκρατία, Ελβετία, Ουζμπεκιστάν. Ορισμένες ξένες ταινίες αποσύρθηκαν μετά την αποδοχή τους στο πρόγραμμα του φεστιβάλ, αλλά όχι κατόπιν αιτήματος των δημιουργών, αλλά κατόπιν αιτήματος των εταιρειών διανομής.



Οι κύριοι χώροι για τις ανταγωνιστικές προβολές ταινιών ήταν το Κρατικό Πανεπιστήμιο του Βόλγκογκραντ (VolGU) και το Κρατικό Τεχνικό Πανεπιστήμιο του Βόλγκογκραντ (VolgSTU). Συνεδρίες φεστιβάλ και συναντήσεις με τους δημιουργούς ζωγραφικής πραγματοποιήθηκαν επίσης σε άλλα πανεπιστήμια του Βόλγκογκραντ. Αυτό έδωσε τη δυνατότητα όχι μόνο να συγκεντρώσει ένα νεανικό κοινό στις αίθουσες, αλλά και να προσελκύσει μαθητές να συζητήσουν έργα ταινιών και ακόμη και να γράψουν κριτικές για ταινίες που τους άρεσαν ιδιαίτερα. «Δελτίο του Φεστιβάλ» επιμελήθηκε η κριτικός κινηματογράφου Έλενα Ουλιάνοβα. Εκτός από τους μαθητές, οι προβολές, που διαφημίζονται ευρέως στον τοπικό τύπο, μπορούσαν να έχουν πρόσβαση με προεγγραφή από όλους. Οι προβολές γίνονταν ταυτόχρονα σε 6-8 αίθουσες, εξάλλου, κάθε ταινία, με σπάνιες εξαιρέσεις, εμφανίζεται μόνο μία φορά. Για 4 ημέρες, περισσότεροι από 7 χιλιάδες κάτοικοι του Βόλγκογκραντ και επισκέπτες της πόλης επισκέφτηκαν τις συνεδρίες.



Το φεστιβάλ «WIN TOGETHER» διακρίνεται από μεγάλο αριθμό διαγωνιστικών υποψηφιοτήτων. Ο «Διεθνής Διαγωνισμός Ταινιών Ντοκιμαντέρ» αποτελείται από δύο θεματικά μπλοκ, το ένα από τα οποία («Μνήμη») αποτελείται από ταινίες για τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και το άλλο («Αντανάκλαση») αφορά τη σύγχρονη κοινωνία. Υπάρχει ένας «Διεθνής Σχολικός Διαγωνισμός Κινηματογράφου», που παρουσιάζει ταινίες φοιτητών και αποφοίτων από όλο τον κόσμο. Υπάρχει και «Διεθνής Τηλεοπτικός Διαγωνισμός». Ξεχωριστά, "Καλύτερη ταινία μεγάλου μήκους", "Καλύτερη ταινία μικρού μήκους", «Καλύτερη δουλειά σκηνοθέτη». Σε όλες αυτές τις κατηγορίες παρουσιάζονται τόσο ξένες όσο και εγχώριες ταινίες.

Ο «Εθνικός Διαγωνισμός», όπου διαγωνίζονται μόνο Ρώσοι σκηνοθέτες από διαφορετικές περιοχές, χωρίζεται σε ταινίες ιστορικών και κοινωνικών θεμάτων, οι οποίες, με τη σειρά τους, χωρίζονται επίσης ανά είδος. Και εδώ, υπάρχουν βραβεία για το καλύτερο σκηνοθετικό έργο και την κάμερα, το «Βραβείο Κοινού», το «Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής» και αρκετά «ειδικά διπλώματα» για ορισμένα κινηματογραφικά πλεονεκτήματα.

Πρόεδρος κριτικής επιτροπής Διεθνής Διαγωνισμός Ταινιών Ντοκιμαντέρ του XVII Φεστιβάλ Κινηματογράφου «WIN TOGETHER» ήταν **Γιουσούπ Ραζίκοφ** - Σεναριογράφος, σκηνοθέτης, σχεδιαστής παραγωγής (Ουζμπεκιστάν). Η κριτική επιτροπή περιλάμβανε κριτικό κινηματογράφου και ιστορικό κινηματογράφου **Valery Fomin** (Ρωσία) και Καθηγητής του VoISU, Διδάκτωρ Φιλοσοφίας **Αλέξανδρος Στριζόη** (Ρωσία).

Διεθνής κριτική επιτροπή διαγωνισμός σχολής κινηματογράφου με επικεφαλής τον κοσμήτορα της Ανώτατης Σχολής Τηλεόρασης του Κρατικού Πανεπιστημίου της Μόσχας. Μ.Β. Δημοσιογράφος και πολιτικός επιστήμονας Lomonosov **Βιτάλι Τρετιακόφ**. Η κριτική επιτροπή

αυτού του διαγωνισμού περιελάμβανε έναν παραγωγό και σκηνοθέτη, αντιπρόεδρο της EATR **Γου Τζιάνγκ** (Κίνα), ιστορικός, δημοσιογράφος, καθηγητής ΚΝΥ τους. Αλ-Φαραμπί **Λάιλα Αχμέτοβα** (Καζακστάν), Γενικός Διευθυντής του Εκδοτικού Οίκου Mir News **Αντρέι Αβντόνιν** (Ρωσία) και **Ιρίνα Σαρίποβα**, επικεφαλής της περιφερειακής εκτελεστικής επιτροπής του ONF στην περιοχή του Βόλγκογκραντ.

Πρόεδρος κριτικής επιτροπής Εθνικός διαγωνισμός ντοκιμαντέρ ήταν μελετητής κινηματογράφου, κριτικός κινηματογράφου και σεναριογράφος **Ιρίνα Πάβλοβα**. Η κριτική ομάδα της περιελάμβανε: ηθοποιό θεάτρου και κινηματογράφου, σκηνοθέτη και παραγωγό **Kirill Zaitsev**, δημοσιογράφος, συντάκτης του τμήματος κινηματογράφου και τηλεόρασης της Literaturnaya Gazeta **Alexander Kondrashov**, Αναπληρωτής Καθηγητής, Τμήμα Ιστορίας και Διεθνών Σχέσεων, VolSU **Έλενα Πισκούνοβα**.

Πρόεδρος τηλεοπτική κριτική επιτροπή φέτος ήταν **Σεργκέι Λομάκιν** - Τηλεοπτικός δημοσιογράφος, παραγωγός, Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής της Δημόσιας Τηλεόρασης της Ρωσίας. Βοηθήθηκε να αξιολογήσει τηλεοπτικές ταινίες και τηλεοπτικές σειρές **Andrei Bass**, Πρώτος Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής του Οργανισμού Minsk- Novosti (Λευκορωσία); δημιουργός ντοκιμαντέρ **Βλαντιμίρ Τιούλκιν** (Καζακστάν), **Alexander Ilyin**, Σύμβουλος του Γενικού Διευθυντή του Channel One (Ρωσία), δημοσιογράφος **Αλεξάντερ Γκάλκιν** (Ρωσία), Καθηγητής του Τμήματος Ρωσικής Δημοσιογραφίας και Φιλολογίας, VolSU **Αλεξάντερ Μλέτσκο**.

Κοινωνικές ταινίες αξιολογήθηκε από Ρώσο κριτικό θεάτρου και σκηνοθέτη τηλεοπτικών προγραμμάτων **Βιτάλι Ποτέμκιν** (πρόεδρος της κριτικής επιτροπής) **Cergey Bokov**, διευθυντής μαζικών εκδηλώσεων, διευθυντής της πολιτιστικής και εμπορικής εταιρείας "Tonus", **Anzhela Yakubovskaya**, δημοσιογράφος και σεναριογράφος, **Evgeny Knyazev**, διευθυντής του Volgograd Information Agency UIA, πρόεδρος του Δημόσιου Επιμελητηρίου του Volgograd, **Vyacheslav Cherepakhin**, πρόεδρος του ομίλου μέσων ενημέρωσης "Premiya", πρόεδρος επιτροπές για την ανάπτυξη της κοινότητας των πληροφοριών, των μέσων ενημέρωσης και των μαζικών επικοινωνιών Δημόσιο επιμελητήριο της περιοχής του Βόλγκογκραντ.



Η τελετή απονομής πραγματοποιήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 2022 στην Θριαμβευτική Αίθουσα του Μουσείου Πανοράματος της Μάχης του Στάλινγκραντ. Το έπαθλο του φεστιβάλ είναι ένα πραγματικό έργο τέχνης, που συμβολίζει την ιστορική μνήμη. Είναι ένα κρυστάλλινο αντίγραφο μιας αρχαίας στήλης, πλεγμένο με χάρη με μεταλλική μεμβράνη και τελειώνει με ένα ογκώδες κιονόκρανο. 35 κινηματογραφιστές έγιναν οι νικητές του XVII φεστιβάλ "WIN TOGETHER": <https://pobedilivmeste.ru/ειδήσεις/2022/11/26/4800>

Κι όμως, για τον θεατή, το πιο σημαντικό σε κάθε κινηματογραφικό φεστιβάλ δεν είναι τα ονόματα των νικητών, αλλά οι σκέψεις και τα συναισθήματα που μένουν μετά τις ταινίες τους. Κατάφερα να δω περίπου 10 ταινίες αυτές τις τρεις μέρες. Δεν έλαβαν όλοι βραβεία, αλλά καθένας από αυτούς θα θυμάται για πολύ καιρό.



Σε μια ταινία Ρώσου σκηνοθέτη **Τατιάνα Μπορς** Ο " **δημοκρατικός φασισμός** " δεν έχει ούτε έναν ρωσόφωνο ομιλητή - πρόκειται για καθηγητές από δυτικά πανεπιστήμια, γνωστούς δημοσιογράφους και πολιτικούς επιστήμονες από την Ευρώπη και τις ΗΠΑ. Σχεδόν όλοι αυτοί οι ειδικοί έχουν πληρώσει με την καριέρα και την ευημερία τους, καθώς υποστηρίζουν πολύ πειστικά ότι η αποικιακή πολιτική που ξεκίνησε η Δύση πριν από μισή χιλιετία συνεχίζεται ενεργά σήμερα υπό τα συνθήματα του «αγώνα για τη δημοκρατία». Το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η μεταπολεμική αντιπαράθεση με την ΕΣΣΔ και η μεθοδική δουλειά για την καταστροφή της, η προώθηση του μπλοκ του NATO στην Ανατολή, η οργάνωση έγχρωμων επαναστάσεων και επεμβάσεων σε διάφορα μέρη του κόσμου - όλα αυτά οδήγησε στην κατάσταση που έχει διαμορφωθεί γύρω από την Ουκρανία, όπου ο ναζισμός έλαβε στην πραγματικότητα το καθεστώς μιας κρατικής ιδεολογίας που υποστηρίζεται από τη «δημοκρατική» Δύση. Η ταινία κυκλοφόρησε το 2021, έξι μήνες πριν από την έναρξη του

ρωσικού SVO, αλλά φαίνεται ότι γυρίστηκε σήμερα. Αυτή η πολύ δυναμική, δημοσιογραφικά μυτερή ταινία, φυσικά, επάξια έλαβε το βραβείο ως « **Καλύτερο τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ** ». Μου φάνηκε περίεργο που δημιουργήθηκε από μια γυναίκα, μια γοητευτική ξανθιά, η οποία, όπως αποδείχθηκε, αποφοίτησε από το ωδείο πιάνου.



Δημιουργός ντοκιμαντέρ "**Η νίκη κερδήθηκε από το μυαλό**" σχετικά με τον βετεράνο του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου Πέτρο Πετροσιάν, υπήρχε επίσης μια όμορφη γυναίκα, της οποίας η εμφάνιση απέχει πολύ από τη στερεότυπη εικόνα ενός μαχητικού δημοσιογράφου. Και μάλιστα με σοβαρή μουσική παιδεία! Κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης με τον ήρωά του, τον σκηνοθέτη **Victoria Maksoeva** κάθισε ακόμη και στο πιάνο και το κοινό, μαζί με τον συνταγματάρχη Petrosyan, άκουσαν την εγκάρδια ερμηνεία της στο βαλς "In the City Garden". Εμείς άρχισε να μιλάει μετά προβολή :



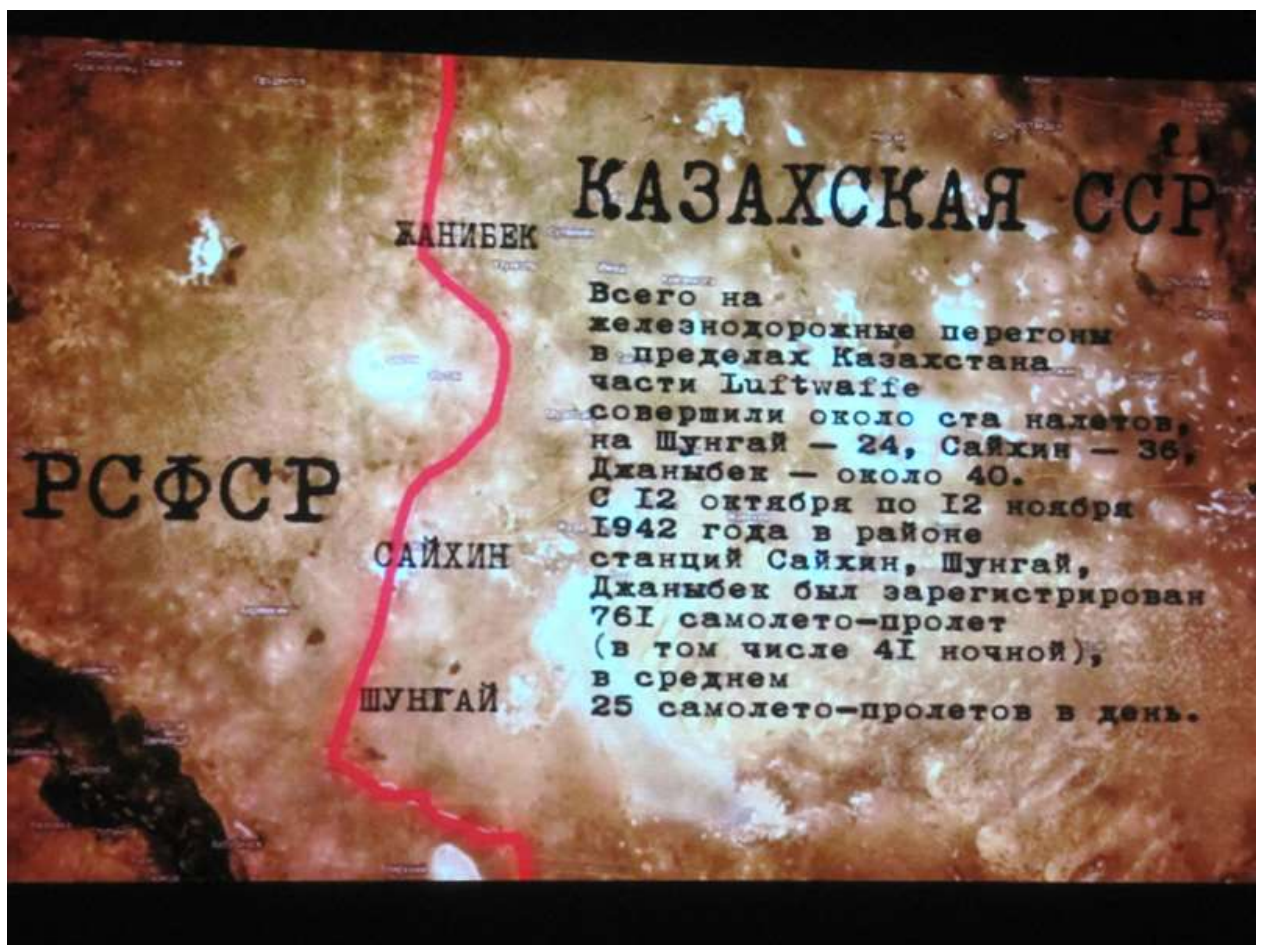
– Βικτώρια, πώς σου ήρθε η ιδέα να δημιουργήσεις αυτή τη βαθιά και ειλικρινή ταινία για τον βετεράνο του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου Πέτρο Πετροσιάν;

– Τώρα θα ήθελα να ευχαριστήσω το Russia House στην Αρμενία. Κάνει πολύ σοβαρό έργο για να διατηρήσει την κληρονομιά που μέχρι σήμερα ενώνει τους πρώην σοβιετικούς λαούς, συνδέει την Αρμενία και τη Ρωσία. Δίνεται μεγάλη προσοχή στους βετεράνους του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου, η υποστήριξή τους, δημοσιεύονται βιβλία για τη ζωή τους και αν ζωγραφίζουν ή γράφουν ποίηση, τότε για το έργο τους. Διάβασα την ιστορία του Πέτρου Πετροσιάν, για τον οποίο έκανα μια ταινία, στη σελίδα της συγγραφέα Έλενα Σουβάεβα-Πετροσιάν, που εργάζεται στο Russia House και κάνει πολλά για τη διάδοση της ρωσικής γλώσσας στην Αρμενία. Και αμέσως είχα μια συγκεκριμένη παρόρμηση. Ήθελα να μάθω περισσότερα για αυτόν τον βετεράνο. Μετά τον πόλεμο, έχοντας εισέλθει στη διπλωματική υπηρεσία, έγινε αξιωματικός πληροφοριών, χάρη στον οποίο η ΕΣΣΔ απέκτησε πρόσβαση σε πολλά μυστικά του ΝΑΤΟ για 10 χρόνια. Τώρα ο Πέτρος Αρτασέσοβιτς είναι σχεδόν 100 ετών. Είναι επικεφαλής της Επιτροπής Βετεράνων της Αρμενίας. Ωστόσο, πηγαίνει στη δουλειά κάθε μέρα. Το πρωί κάνει ένα κρύο ντους και κάνει γυμναστική. Χάρη στη σιδερένια ανοσία του, άντεξε εύκολα τον Covid.

- Παρατήρησα ότι η χώρα παραγωγής της ταινίας είναι η Γεωργία. Δηλαδή είσαι Γεωργιανός Αρμένιος; Πώς είναι τα πράγματα με την ιστορική μνήμη στη Γεωργία;

- Ναί. Είμαι Αρμένιος, αλλά πολίτης της Γεωργίας. Είμαι επικεφαλής του δημόσιου οργανισμού "Agora- Georgia " στην Τιφλίδα, ο οποίος υλοποιεί έργα μέσων ενημέρωσης. Στις δραστηριότητες αναφοράς μου, δίνω μεγάλη προσοχή στους Γεωργιανούς βετεράνους.

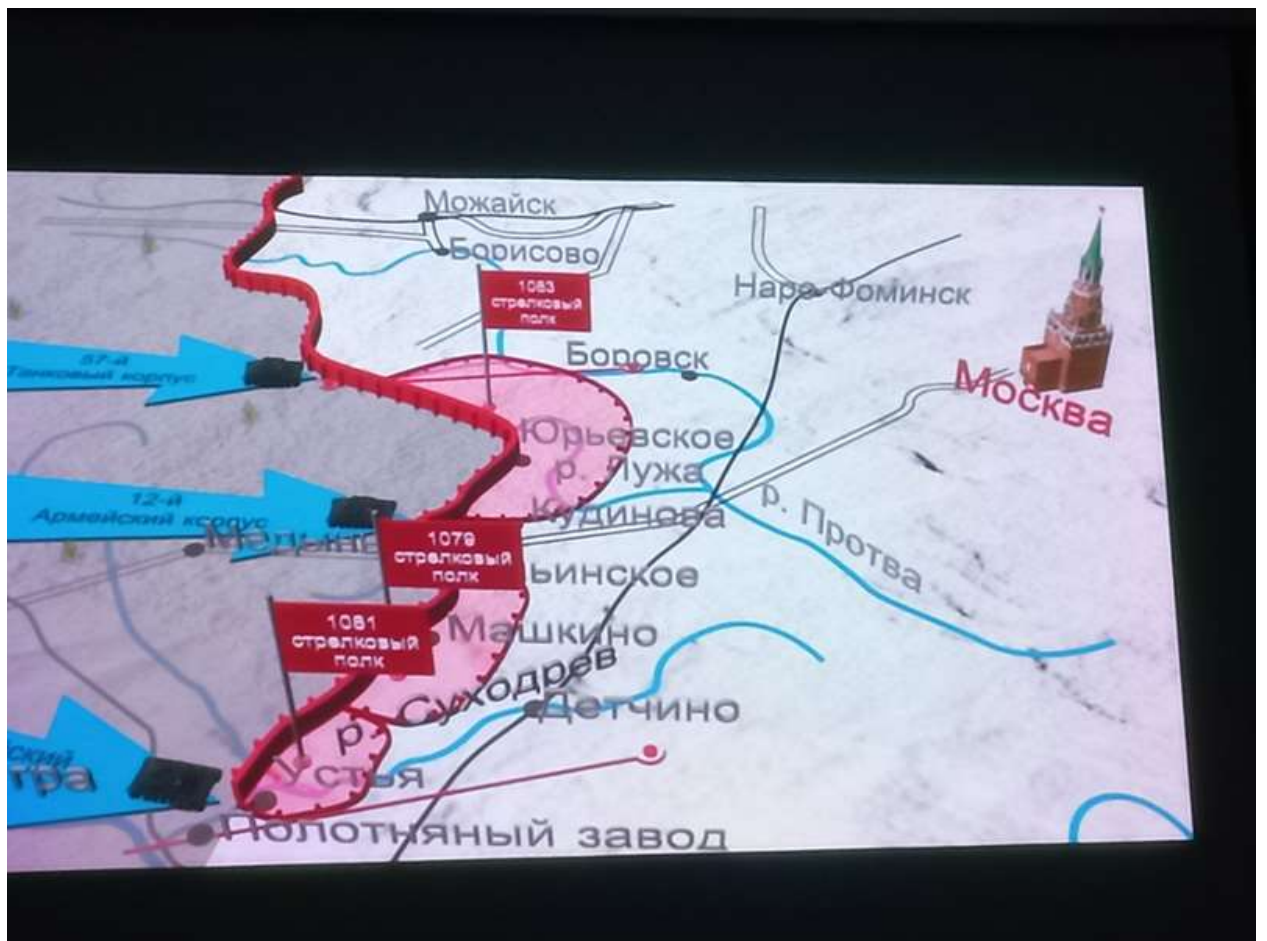
Υπάρχουν τώρα περίπου 120 από αυτούς στη Γεωργία . Φυσικά, έχουν μια πολύ αξιοσέβαστη ηλικία - από 95 και πάνω. Οι βετεράνοι τιμούνται στη Γεωργία. Ο πρωθυπουργός μας Irakli Garibashvili σημειώνει ότι έρχεται στο Victory Park στις 9 Μαΐου, παρά το γεγονός ότι ο προκάτοχός του ήρθε εκεί στις 8 Μαΐου, όταν η Ευρώπη γιορτάζει τη νίκη στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επί της σημερινής κυβέρνησης του Γεωργιανού Ονείρου, τα μνημεία των στρατιωτών του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου δεν κατεδαφίζονται πλέον. Τόσο στην Τιφλίδα όσο και στο Μπατούμι υπάρχει μια Επιτροπή Βετεράνων και όλοι τους αντιμετωπίζουν με μεγάλο σεβασμό. Φέτος έλαβαν σοβαρή οικονομική βοήθεια από το κράτος. Και ανέλαβα την ταινία στη μνήμη του παππού μου Arsen Avetison, ο οποίος, έχοντας στείλει την έγκυο γυναίκα του (τη γιαγιά μου) σε συγγενείς στην Τιφλίδα, πήγε στο μέτωπο. Ήταν πολιτικός επίτροπος και πέθανε στο Zhytomyr in τις πρώτες μέρες του πολέμου. Είμαι ευγνώμων στη Ρωσική Ομοσπονδία για τη δημιουργία του ιστότοπου "Memory of the People", από όπου έμαθα για τη μοίρα του. Εμείς πολύ πιστεύω οι ίδιοι « κληρονόμοι ». Νίκη ».



Πολλές ταινίες στο φεστιβάλ άνοιξαν σελίδες της ιστορίας του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου άγνωστες στο ευρύ κοινό. Για παράδειγμα, το Καζακστάν αποδείχθηκε ότι δεν ήταν καθόλου τόσο «βαθύ πίσω» - κάηκε επίσης από τον πόλεμο. Στην περιοχή Zhenibek της περιοχής του Δυτικού Καζακστάν, οι ομάδες έρευνας βρήκαν τα λείψανα στρατιωτών του Κόκκινου Στρατού που πέθαναν κατά τη διάρκεια βομβαρδισμού τρένων με πυρομαχικά για τους υπερασπιστές του Στάλινγκραντ, θραύσματα γερμανικών βομβών και ακόμη και θραύσματα ενός Ναζί Junkers που έπεσαν κοντά στο χωριό του Ζένιμπεκ , χτύπησε στον ουρανό από τον Σοβιετικό πιλότο Ντμίτρι Γκούντκοφ. Μεγάλος αριθμός αντικειμένων και εγγράφων των χρόνων του πολέμου φυλάσσεται από το Περιφερειακό Μουσείο Ιστορίας και Τοπικής Ειρήνης του Δυτικού Καζακστάν.



Η ταινία " **The Last Frontier** ", αφηγείται για αυτό, δημιούργησε έναν σεναριογράφο **Ruslan Abubakirov** και σκηνοθέτης **Έλενα Κοβαρντάκοβα** , που πήρε στην Αστάνα το βραβείο « **Για το καλύτερο τηλεοπτικό έργο στο είδος της ιστορικής ντοκιμαντέρ που αντικατοπτρίζουν την ενότητα των λαών της ΕΣΣΔ στη νίκη στον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο.**



Λίγοι άνθρωποι στη Ρωσία γνωρίζουν για τον σημαντικό ρόλο των Καζάκων στην άμυνα της Μόσχας. Αυτό το θέμα στην ταινία του συγγραφέα του " **Hot October** " έθιξε ένας άλλος καλεσμένος του φεστιβάλ από το Καζακστάν - σκηνοθέτης **Ο Nikolai Raisov** , ο οποίος γνωρίζει καλά τη δουλειά ενός χρονικογράφου.



Nikolai Kabkenovich διεξήγαγε μια μεγάλης κλίμακας έρευνα, καλύπτοντας κυριολεκτικά κάθε μέρα τις αιματηρές μάχες κοντά στο Maloyaroslavets τον Οκτώβριο του 1941. Μαζί με τους δόκιμους Podolsky, οι προσεγγίσεις στη Μόσχα στη γραμμή Mozhaïsk υπερασπίστηκαν ηρωικά από τους μαχητές της 312ης Μεραρχίας Πεζικού, που στρατολογήθηκαν από τους στρατιώτες της περιοχής Aktobe της Καζακστάν ΣΣΔ. Λίγοι από αυτούς μπόρεσαν να επιστρέψουν στις οικογένειές τους, τα λείψανα ορισμένων αγωνιστών βρίσκονται μόνο σήμερα. Οι συνεντεύξεις με τους συγγενείς και τους απογόνους τους αποκαλύπτουν τις υψηλές πνευματικές ιδιότητες αυτών των ανθρώπων. Η μνήμη τους είναι ζωντανή και διατηρείται προσεκτικά από τους κατοίκους του χωριού Detchino, στην περιοχή Kaluga, όπου το Μουσείο της 312ης Μεραρχίας άνοιξε το 1985 και ένα μνημείο ανεγέρθηκε το 2019.

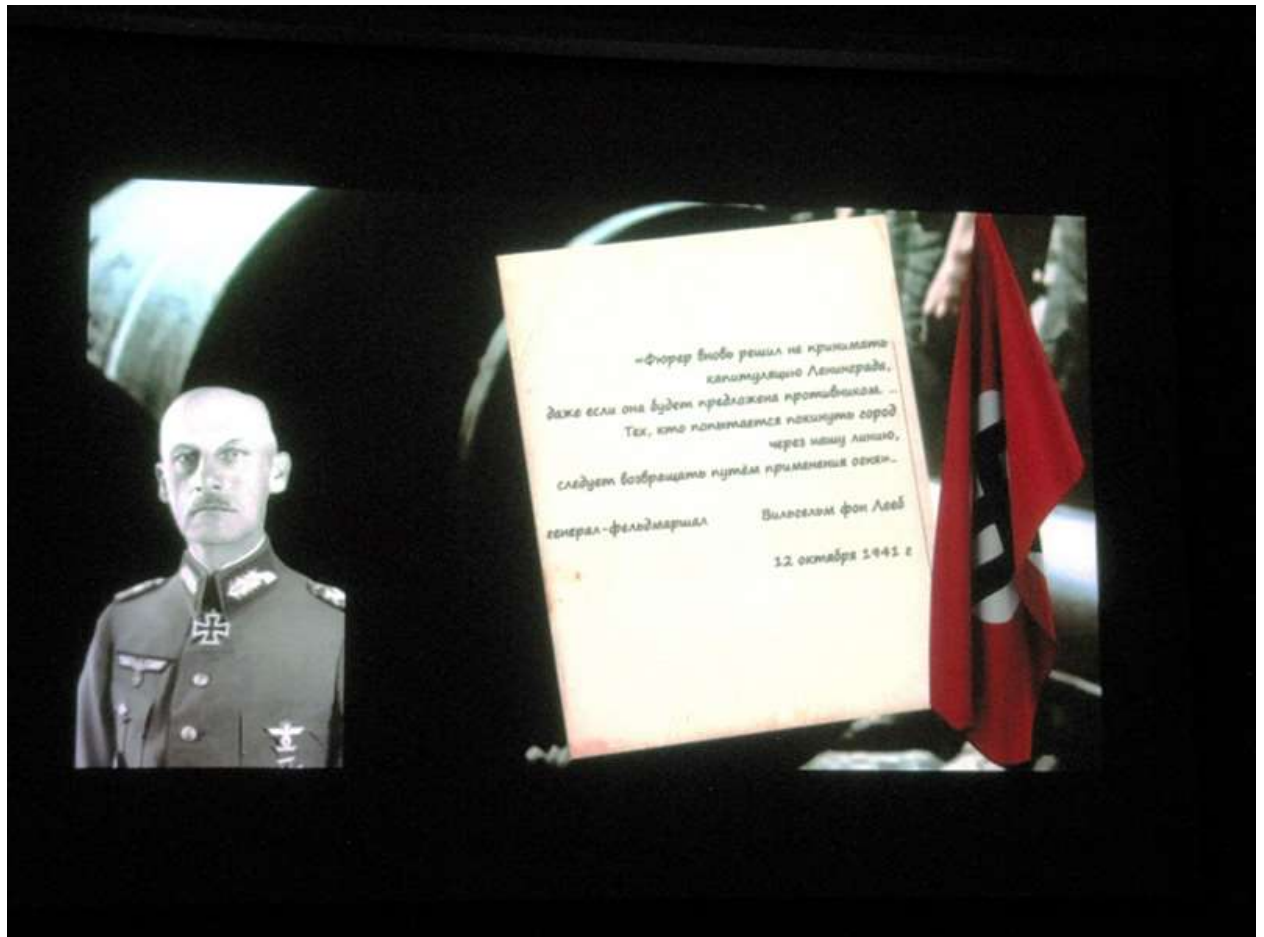


Μια συγκλονιστική ταινία που καλύπτει μια μοναδική περίπτωση στην ιστορία του Ολοκαυτώματος έφερε ένας παραγωγός από τη Λευκορωσία **O Vladimir Bokun** , ο οποίος μαζί με τον Boris Gersten έγραψαν το σενάριο (σκηνοθέτες **V. Lutsky, I. Vasilyeva**) . Στον πίνακα « **Lakhva. Το τίμημα της ελευθερίας** » αφηγείται πώς οι κάτοικοι του χωριού Lakhva στην Polissya, που μετατράπηκε σε γκέτο από τους Ναζί, έχοντας μάθει ότι ένα απόσπασμα τιμωρών είχε φτάσει για την "τελική λύση του εβραϊκού ζητήματος", αποφάσισαν να μην τα παρατήσουν . Για να αποσπάσουν την προσοχή των εισβολέων, έβαλαν φωτιά σε πολλά σπίτια του χωριού και, εκμεταλλευόμενοι την αναταραχή, άρχισαν να επιτίθενται με τσεκούρια στους άνδρες των SS. Οι περισσότεροι από τους αντάρτες πέθαναν κάτω από σφοδρά πυρά πολυβόλων, αλλά και πάλι 150 Εβραίοι από τη Λάχβα κατάφεραν να επιβιώσουν. Η ταινία βασίζεται στις αναμνήσεις των συμμετεχόντων στην εξέγερση, για την ανοικοδόμηση της οποίας συμμετείχαν νέοι κάτοικοι του σύγχρονου χωριού Lakhva. Η ταινία έλαβε δίπλωμα « **Για δημιουργική προσέγγιση στην αναπαράσταση ιστορικών γεγονότων** » στον διαγωνισμό «Ιστορία στο κάδρο».



Πολλές καλές ταινίες έχουν γυριστεί για τον αποκλεισμό και την ηρωική υπεράσπιση του Λένινγκραντ. Αλλά στο ντοκιμαντέρ "**Μάχη για το Λένινγκραντ**", το οποίο παρουσίασε ο Ουκρανός σκηνοθέτης **Igor Michak**, το θέμα της αντιμετώπισης του τερατώδους σχεδίου του Χίτλερ να καταστρέψει την πόλη στον Νέβα ακουγόταν με ανανεωμένο σθένος. Με βάση τα έγγραφα της Δίκης της Νυρεμβέργης, η ταινία δείχνει ότι ο αποκλεισμός του Λένινγκραντ ήταν μια προγραμματισμένη ενέργεια της γερμανικής διοίκησης. Πίσω στις αρχές Μαΐου 1941, πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο μια συνεδρίαση της οικονομικής έδρας του Όλντενμπουργκ με επικεφαλής τον Γκέρινγκ, στην οποία συζητήθηκαν τα καθήκοντα της πρακτικής ανάπτυξης των σοβιετικών εδαφών κατά τη διάρκεια της μελλοντικής κατοχής τους. Η ηγεσία του III Ράιχ ενδιαφερόταν μόνο για τις μαύρες περιοχές της ΕΣΣΔ, ικανές να παρέχουν τροφή στον ναζιστικό στρατό και τη Γερμανία. Τα βιομηχανικά κέντρα, συμπεριλαμβανομένης της Μόσχας και του Λένινγκραντ, επρόκειτο να αποκοπούν από τις προμήθειες προκειμένου να «μειωθεί ο αριθμός των Σλάβων κατά 30 εκατομμύρια ανθρώπους». Ήδη στις 8 Ιουλίου 1941, τη 17η μέρα του πολέμου, μια πολύ χαρακτηριστική καταχώρηση εμφανίστηκε στο ημερολόγιο του Αρχηγού του Γερμανικού Γενικού Επιτελείου Στρατηγού Φραντς Χάλντερ: «Η επιθυμία του Φύρερ να ισοπεδώσει τη Μόσχα και το Λένινγκραντ είναι ακλόνητη. προκειμένου να απαλλαγούμε εντελώς από τον πληθυσμό αυτών των πόλεων, οι οποίοι, σε αντίθετη περίπτωση, θα αναγκαστούμε να τρέφουμε τον χειμώνα. Στις 28 Αυγούστου 1941, η ομάδα των γερμανικών στρατευμάτων "Βορράς" έλαβε διαταγή: "Για να αποκλείσετε την πόλη του Λένινγκραντ με ένα δαχτυλίδι όσο το δυνατόν πιο κοντά στην ίδια την πόλη, μην υποβάλετε αίτημα παράδοσης". Από τις 8 Σεπτεμβρίου, το Λένινγκραντ, που είχε 2,5 εκατομμύρια κατοίκους, ήταν αποκομμένο από τον έξω κόσμο. Την ίδια μέρα, οι αποθήκες τροφίμων Badaen καταστράφηκαν από εχθρικά αεροσκάφη. Η χιτλερική διοίκηση έστειλε στο Λένινγκραντ περισσότερες από 40 επιλεγμένες μεραρχίες, 1.000 τανκς και 1.500 αεροσκάφη. Οι Γερμανοί υποστηρίχθηκαν από τον 200.000

φινλανδικό στρατό «Blue Division», λεγεωνάριοι από τη φασιστική Ισπανία, την Ολλανδία, το Βέλγιο και τη Νορβηγία. Στις 12 Οκτωβρίου 1941, ελήφθη μια διαταγή από τον Φύρερ: «Μην αποδεχτείτε την παράδοση του Λένινγκραντ, ακόμα κι αν προσφερθεί από τον εχθρό. Όσοι προσπαθούν να φύγουν από την πόλη μέσω της γραμμής μας πρέπει να επιστραφεί με τη χρήση πυρκαγιάς.



Τον χειμώνα του 1941/42. δεν υπήρχε καύσιμο και ηλεκτρικό ρεύμα στην πόλη. Έπρεπε να τραβήξει νερό στην τρύπα του πάγου στον Νέβα υπό συνεχή βομβαρδισμό. Ο θάνατος μπήκε σε κάθε σπίτι. Το ψωμί από πίτουρο, πριονίδι και κυτταρίνη ήταν σχεδόν η μόνη τροφή για τους κατοίκους του Λένινγκραντ. Κατά τη διάρκεια του αποκλεισμού, τουλάχιστον 800 χιλιάδες κάτοικοι του Λένινγκραντ πέθαναν μόνο από την πείνα. Όμως η πόλη έζησε και πάλεψε. Μαθητές, μαζί με ενήλικες, έσβησαν νάρκες στις στέγες. Στις πιο δύσκολες συνθήκες, συνέχισαν να λειτουργούν συνεργεία, όπου παρήχθησαν περισσότερα από 150 κύρια είδη όπλων, πυρομαχικών και μηχανικού εξοπλισμού. Η ταινία δείχνει όλα τα στάδια της δημιουργίας του «Δρόμου της Ζωής» στον πάγο της λίμνης Λάντογκα, που για πολλούς μήνες ήταν η μόνη συγκοινωνιακή διαδρομή που συνέδεε το πολιορκημένο Λένινγκραντ με τη χώρα. Λέει για πολλές προσπάθειες του Κόκκινου Στρατού να σπάσει τον αποκλεισμό, οι οποίες στέφθηκαν με επιτυχία. μόνο 27 Ιανουαρίου 1944, όταν οι Ναζί εκδιώχθηκαν πίσω από την πόλη. Οι απώλειες των Λένινγκρατερ για δυόμισι χρόνια του αποκλεισμού ανήλθαν σε 1.052 640 άτομα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που πέθαναν από την πείνα και εκείνων που πέθαναν από τους βομβαρδισμούς. Επιπλέον, 360.000 άνθρωποι πέθαναν από ασθένειες κατά την εκκένωση. Συνολικά, το 47% του πληθυσμού του προπολεμικού Λένινγκραντ πέθανε! Στο τέλος της ταινίας, ο λαϊκός καλλιτέχνης της ΕΣΣΔ Vasily Lanovoy διαβάζει ένα συγκινητικό ποίημα Σεργκέι Βικούλοφ: "Τι να αγοράσεις, γιε μου;" - για ένα αγόρι που επέζησε του αποκλεισμού. Και το

κινηματογραφιστές από διάφορες χώρες συμμετέχουν ενεργά σε αυτόν τον αγώνα στα γήπεδα του φεστιβάλ.



Βραβευμένος σκηνοθέτης στον Διεθνή Διαγωνισμό Κοινωνικών Ταινιών **Μιλάνα Μαγιάρ** από τη Δημοκρατία Σέρπσκα, η οποία ανήκει στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Το ντοκιμαντέρ της « **Πες μου με ένα χαμόγελο** » αφηγείται την ιστορία μιας κωφάλαλης που, χάρη στις καινοτόμες μεθόδους των ελαττωματολόγων και τις titάνιες προσπάθειες των γονιών της, κατάφερε να ελαχιστοποιήσει τον αντίκτυπο μιας συγγενούς πάθησης στη ζωή της. Ο Giurgii επικοινωνεί με τους ανθρώπους όχι μέσω της νοηματικής γλώσσας, αλλά κυριολεκτικά «πιάνοντας φωνές με την αφή».



Από παιδί ασχολήθηκε με τον αθλητισμό και μάλιστα πήγε σε λαογραφικό σύνολο. Και τώρα εργάζεται με επιτυχία ως κομμωτής. Είναι όμως ιδιαίτερα σημαντικό ότι έγινε μια ευτυχισμένη σύζυγος και μητέρα ενός υγιούς κοριτσιού που είναι ήδη 15 ετών!

Οι γιατροί είναι αυτοί που βρίσκονται συχνά στην πρώτη γραμμή του αγώνα μεταξύ ζωής και θανάτου σε οποιαδήποτε χώρα και ανά πάσα στιγμή. Ως εκ τούτου, μεγάλο μέρος των ταινιών με κοινωνικά θέματα προβλήθηκε στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος « **Ευχαριστώ γιατρέ !** ».



Η πανδημία του κορωνοϊού έχει διχάσει πολλές χώρες, αλλά ο αγώνας εναντίον της έχει ενώσει τους κινηματογραφιστές – ταινία «**Η μάχη του Νοσοκομείου με τον COVID- 19**» ήταν μια συμπαραγωγή μεταξύ Κίνας , Καμπουτσέα, Λάος και Ταϊλάνδης. Περιέχει σκηνοθέτες **Qin Tong, Wang Zuo και Nilawan Wongpaseut** είπε την ιστορία της μάχης κατά της επιδημίας 30 εργαζομένων του νοσοκομείου Nanxishan στην επαρχία Guangxi.



Η καλύτερη από τις ξένες ταινίες με ιατρικά θέματα αναγνωρίστηκε ως δημιουργημένη στην τηλεόραση του Χαρμπίν (ΛΔΚ) ντοκυμαντέρ «**Αποδεικνύεται ότι είσαι κι εσύ εδώ** ». Αυτά τα λόγια συνήθως απευθύνονταν μεταξύ τους από ιατρούς που κατέληγαν στην ίδια κλινική εν μέσω της μάχης κατά της μόλυνσης από τον κορωνοϊό. Ανάμεσα στο ιατρικό προσωπικό υπήρχαν αρκετά παντρεμένα ζευγάρια που αυτή την καυτή περίοδο συναντούσαν το μισό τους μόνο στη δουλειά. Σε αυτή την ταινία οι σκηνοθέτες **Gao Hongwei , Γιάο Ντονγκμέι και Bai Ge** χρησιμοποίησαν ευρέως και πολύ επιδέξια το βίντεο που τράβηξαν οι γιατροί στα κινητά τους τηλέφωνα. Κατά ειρωνικό τρόπο, ήταν ακριβώς λόγω των ανανεωμένων περιορισμών για τον κορωνοϊό που κανένας από τους σκηνοθέτες δεν μπόρεσε να έρθει στο Βόλγκογκραντ και το βραβείο για αυτούς πήγε στο **Lyudmila Bakeeva** , Μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής φεστιβάλ, διευθυντής διεθνών έργων της Ευρασιατικής Ακαδημίας Τηλεόρασης και Ραδιοφώνου.



τηλεοπτική ταινία απονεμήθηκε ειδικό δίπλωμα " **Για την ενίσχυση της ρωσο-κινεζικής φιλίας** ". «**Θαμμένες αναμνήσεις**» κατασκευάζεται από την Dalian Νέα Μεσο ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ομάδα . Περιέχει σκηνοθέτες **Liu Zhizhong** και **Guo Jixing** έδειξε πώς το 1945 ο Κόκκινος Στρατός απελευθέρωσε τη βορειοανατολική Κίνα από την ιαπωνική κατοχή. Το 1945-55. στο Πορτ Άρθουρ (Λουσουν σήμερα) εντοπίστηκε βάση ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΕΣΣΔ. Το νεκροταφείο των Σοβιετικών στρατιωτών στο Luishun είναι το μεγαλύτερο ξένο στρατιωτικό μνημείο στην Κίνα . Θαμμένος εδώ χιλιάδες στρατιώτες της Σοβιετικής Ένωσης, η μνήμη των οποίων τιμάται στη ΛΔΚ.

Το θέμα της διατήρησης της μνήμης πέρασε σαν κόκκινη κλωστή σε όλο το φεστιβάλ. Επιπλέον, αυτό δεν αφορούσε μόνο την ιστορική μνήμη, αλλά και τη μνήμη ατόμων που άφησαν σημάδι στον πολιτισμό και την ιστορία του λαού τους. Το πρόγραμμα "Eurasian Panorama" έδειξε ένα ντοκιμαντέρ για τον πρώτο Λαϊκό Επίτροπο Παιδείας της Τατζικιστάν SSR Nisar Mukhammedon (1897-1937) " **Nisar** ", πάνω στο οποίο δούλεψε με έμπνευση ο διάσημος Τατζίκος ντοκιμαντερίστας **Safarbek Soliev** , ολοκληρώνοντάς το λίγο πριν από τον ξαφνικό θάνατό του το καλοκαίρι του 2021.



Η ταινία έλαβε δίπλωμα " **Για την αποκάλυψη της εικόνας του παιδαγωγού του λαού του Τατζίκ** ", και του συγγραφέα της, ο οποίος συνεργάζεται με το φεστιβάλ για πολλά χρόνια, του απονεμήθηκε μεταθανάτια το βραβείο « **Για συμβολή στην ανάπτυξη της διεθνούς συνεργασίας και την ενίσχυση των ιστορικών δεσμών μεταξύ των λαών** ». Αυτά τα βραβεία παραδόθηκαν πανηγυρικά στον επικεφαλής της κοινότητας του Τατζικιστάν της περιοχής του Βόλγκογκραντ **Akram Azimjonov** .



Βραβείο για **Καλύτερο ντοκιμαντέρ μικρού μήκους** βραβεύτηκε σε ιρανική ταινία "**Τα παιδιά του Χονιάρ** ", των οποίων οι ήρωες είναι κάτοικοι του χωριού Bakhtiyyar του Siyavash Abad στα βουνά Zagros στο νοτιοδυτικό Ιράν. Στο κέντρο της ιστορίας βρίσκεται η χαλαρή ζωή δύο αδερφών και δύο αδελφών. Είναι όλοι πάνω από εξήντα. Έτυχε κανείς από αυτούς να μην είχε ποτέ δική του οικογένεια. Δεν είναι τυπική περίπτωση για ένα ιρανικό χωριό, όπου τα κορίτσια παντρεύονται στα 15 τους και οι γονείς αναζητούν μια αξια νύφη για τους γιους τους από πριν. Αλλά οι γονείς τους πέθαναν νωρίς και οι συμβάσεις στην επιλογή του δεύτερου ημιχρόνου εμπόδισαν τον καθένα από αυτούς να αποφασίσει για τη μοίρα του. Έτσι πέρασαν όλη τους τη ζωή οι τέσσερις κάτω από μια στέγη. Οι γείτονες τους αποφεύγουν, λέγοντας ότι ο πατέρας τους έχυσε το αίμα της μητέρας του, κάτι που έφερε μια οικογενειακή κατάρα. Αλλά τα παιδιά του Honiyyar ξέρουν ότι είναι αγνά ενώπιον του Θεού και συνεχίζουν να φροντίζουν ο ένας τον άλλον και τα πρόβατα και τα κοτόπουλα τους.



Κινηματογράφος **Αρμάν Γκολιπούρ Dashtaki** (γεν. 1990) - πτυχιούχος του Πανεπιστημίου Τεχνών του Ισφαχάν , όπου σπούδασε όχι μόνο σκηνοθεσία, αλλά και την τέχνη της αποκατάστασης ιστορικών ταινιών. Ίσως αυτός να είναι ο λόγος για την εκπληκτική γραφικότητα κάθε καρέ του, το σχέδιο των λεπτομερειών, που κάνει μια ταινία ντοκιμαντέρ για τη ζωή των φτωχών ηλικιωμένων μια συναρπαστική εικόνα.



Εκτός από τις προβολές ταινιών, το πρόγραμμα του XVII Κινηματογραφικού Φεστιβάλ «WIN TOGETHER» περιελάμβανε pitching , στρογγυλά τραπέζια, εκθέσεις φωτογραφίας, διαλέξεις και master classes.

Διάλεξη για τη βαθιά πολιτιστική κοινότητα Ελλάδας και Ρωσίας στους συμμετέχοντες και τους θεατές του φεστιβάλ **Θεοδώρα Γιαννίτση** , υπεύθυνη του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου στη Μόσχα. Συναντώντας την _ πραγματοποιήθηκε στο Επιστημονικό βιβλιοθήκη VoISU .



« Είναι πολύ δύσκολο να υπερβάλλουμε την κλίμακα, τη σημασία και τις δυνατότητες της επαφής μεταξύ των δύο κόσμων μας - του ελληνικού και του ρωσικού, ρωσικού κόσμου », είπε. - Οι απαρχές αυτής της επαφής ανάγονται στην εποχή της μυθολογίας και αναπτύσσονται στην ιστορική πραγματικότητα, ξεκινώντας από τον Μεσαίωνα - από τη δημιουργία στη Ρωσία του περίφημου μονοπατιού "από τους Βάραγγους στους Έλληνες ". Το έτος 988, ο πρίγκιπας Βλαδίμηρος του Κιέβου βαπτίστηκε στην Ταυρική Χερσόνησο, που ιδρύθηκε από εμάς τους Έλληνες τον 4ο αιώνα π.Χ.

Η Θεοδώρα Γιαννίτση υπενθύμισε ότι η ανιψιά του τελευταίου αυτοκράτορα του Βυζαντίου, Σοφίας Παλαιολόγου, ήταν σύζυγος του Ιβάν Γ' , κάτω από την οποία το οικόσημο του κράτους της Μόσχας έγινε το κύριο βυζαντινό σύμβολο - ο δικέφαλος αετός. Η μακράιωνη συνεργασία Ελλήνων και Ρώσων επιστημόνων, θεολόγων, αγιογράφων, διπλωματών, στρατιωτικών και εμπορικών ανθρώπων έφερε πολλούς ευεργετικούς καρπούς και στις δύο χώρες. Οι Έλληνες ίδρυσαν το πρώτο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα στη Ρωσία - τη Σλαβο-Ελληνο-Λατινική Ακαδημία. Τον 18ο και 19ο αιώνα, η Ρωσία βοήθησε την Ελλάδα στον αγώνα της για ανεξαρτησία. « Είμαι ειλικρινά πεπεισμένος ότι συνθέτουμε έναν ενιαίο κόσμο, μια ενιαία ιστορική, πολιτιστική και πολιτισμική κοινότητα. Οι δεσμοί μεταξύ των λαών μας, ιδιαίτερα των απλών ανθρώπων, είναι ισχυροί και δεν εξαρτώνται από πολιτική συγκυρία και σκοπιμότητα », είπε η Θεοδώρα Γιαννίτση .

Εν κατακλείδι, έδειξε ένα απόσπασμα από το ντοκιμαντέρ " **Ohi Day** " - για την προέλευση της ελληνικής γιορτής, που γιορτάζεται στις 28 Οκτωβρίου σε κρατικό επίπεδο από το 1942 στη μνήμη του πώς ο πρωθυπουργός Μεταξάς και μετά από αυτόν ολόκληρη η Ελλάδα Ο κόσμος

είπε κατηγορηματικά «όχι» ο Μουσολίνι, ο οποίος προσπάθησε να παρασύρει την Ελλάδα στον πόλεμο στο πλευρό των Ναζί.



υπεύθυνος φεστιβάλ από την Ιταλία ήταν παρών στη Στρογγυλή Τράπεζα « **Ιστορική και Πολιτιστική Αλληλεπίδραση και Κινηματογραφία** » που πραγματοποιήθηκε στο VoiSU , η οποία ήταν μέρος του επιχειρηματικού προγράμματος του φεστιβάλ **Μικέλε Βιόλα** . Ήρθε με μια πρόταση να δημιουργήσει μια δομή για την κοινή δημιουργικότητα Ιταλών και Ρώσων μαθητών και μαθητών, ξεκινώντας με εκπαιδευτικές περιηγήσεις για αυτούς, με βάση τις εντυπώσεις από τις οποίες τα παιδιά μπορούσαν να κάνουν ντοκιμαντέρ. Σύμφωνα με τον ίδιο, « θα είναι ένα ιδιαίτερο είδος συμπαραγωγής νέων κατασκευαστών βίντεο που βασίζεται στη φιλοξενία ». Είναι πεπεισμένος ότι αυτό θα τους δώσει μια νέα εικόνα για τον κόσμο **και** τον εαυτό τους σε αυτόν.



Όταν ρωτήθηκε πώς καταλαβαίνει τη φράση «ΚΕΡΔΙΣΤΕ ΜΑΖΙ», ο Senor Viola απάντησε ως εξής:

- Μου φαίνεται ότι η δεύτερη λέξη είναι πιο σημαντική από την πρώτη, γιατί η νίκη θα είναι σύντομη και ημιτελής αν δεν είναι νίκη για όλους. Πρέπει να προσπαθήσουμε να κερδίσουμε τους πάντες, ώστε να κερδίσουν όλοι όσοι συμμετέχουν στα έργα μας. Πιστεύω ότι βασικός στόχος της νίκης είναι η ανάπτυξη των νέων γενεών με σεβασμό στην ταυτότητα, τις παραδόσεις, τον πολιτισμό του λαού τους.

Στο συνέδριο μετά τα αποτελέσματα του XVII φεστιβάλ "WIN TOGETHER" που πραγματοποιήθηκε στο Βόλγκογκραντ, που πραγματοποιήθηκε στο TASS στις 12 Δεκεμβρίου, πρόεδρος του φεστιβάλ **Σεργκέι Μιροσνίτσενκο** εξέφρασε επίσης την άποψή του για το όνομα του κινηματογραφικού φόρουμ:



Οποιαδήποτε νίκη οδηγεί στην ειρήνη. Και, φυσικά, όλοι εμείς, οι καλλιτέχνες, θα πρέπει να σκεφτούμε πώς αυτός ο κόσμος θα έρθει πιο γρήγορα, γιατί ο πόλεμος είναι πάντα θλίψη, αυτοί είναι νεκροί άνθρωποι. Και το έργο του καλλιτέχνη, ό,τι κι αν τραβάει, ακόμα και για τα γεγονότα του στρατού, θα πρέπει να κατευθύνεται προς τον κόσμο. Και εύχομαι όλοι μαζί να ξεπεράσουμε αυτό που εμποδίζει την ειρήνη.



Γενικός Παραγωγός του φεστιβάλ «WIN TOGETHER» και Πρόεδρος της Ευρασιατικής Ακαδημίας Τηλεόρασης και Ραδιοφώνου **Valery Ruzin** σχετικά με τα αποτελέσματα του φεστιβάλ που πραγματοποιήθηκε στο Βόλγκογκραντ, είπε τα εξής:

- Το κύριο πράγμα, νομίζω, είναι ότι τελικά φτάσαμε πραγματικά στο μαζικό νεανικό κοινό. Αυτό είναι απίστευτη τύχη! Και είναι επίσης σημαντικό ότι ο θεατής αποδείχθηκε ότι ενδιαφέρεται. Η νεολαία βρέθηκε στις αίθουσες και των έξι πανεπιστημίων, όπου έγιναν προβολές, καθώς και σε χώρους της πόλης. Το κοινό έμεινε μετά την ταινία, έκανε ερωτήσεις και συμμετείχε σε συζητήσεις. Από **O Vladimir Yuryevich Zorin**, μέλος της Ακαδημίας μας και του Δημοτικού Επιμελητηρίου της Ρωσίας, έλαβε μια πολύ καλή πρόταση: να πραγματοποιηθούν προβολές των ταινιών του φεστιβάλ «Κερδίσαμε μαζί» τον επόμενο χρόνο σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας - από το Βλαδιβοστόκ μέχρι το Καλίνινγκραντ. Γιατί πραγματικά δεν διοργανώνουμε έναν τέτοιο κινηματογραφικό μααραθώνιο σε όλα τα πανεπιστήμια της Ρωσίας; Άλλωστε, πρέπει ήδη να προετοιμαστούμε σταδιακά για την 80ή επέτειο της Μεγάλης Νίκης, που είναι προ των πυλών.

Και το δεύτερο κύριο αποτέλεσμα του προηγούμενου φεστιβάλ είναι ότι καταφέραμε να προσελκύσουμε ταλαντούχους συγγραφείς από τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες - τόσο έμπειρους κινηματογραφιστές, όπως ο Νικολάι Ράισοφ από το Καζακστάν, όσο και πολύ νέοι, όπως, για παράδειγμα, ο Σέρζοντ Ναζάροφ από το Ουζμπεκιστάν, που έκανε μια υπέροχη ταινία για τον 90χρονο παππού του.

Είναι πολύ σημαντικό για εμάς να διατηρήσουμε την κοινή ιστορική μνήμη στον μετασοβιετικό χώρο. Για το σκοπό αυτό, δημιουργούμε **Σύλλογος των απογόνων των νικητών της Μάχης του Στάλινγκραντ**, που ανακοινώθηκε στη Στρογγυλή Τράπεζα μας στο Βόλγκογκραντ. Υπεγράφη το μνημόνιο για τη δημιουργία του **Αντρέι Γιούριεβιτς Μπελιανίνοφ** ως επικεφαλής της

Ευρασιατικής Λαϊκής Συνέλευσης, **Konstantin Ilyich Mogilevsky** από τη Ρωσική Ιστορική Εταιρεία και τον πρύτανη του VolSU **Alla Eduardovna Kalinina** . Σήμερα, στο Μνημόνιο αυτό προσχώρησε η Ρωσική Ένωση Βετεράνων εκπροσωπούμενη από τον Στρατηγό του Στρατού **Μιχαήλ Μοϊσέεφ** . Νομίζω ότι πολλοί θα θέλουν ακόμα να ενταχθούν σε αυτό το Μνημόνιο και να ενταχθούν στον Σύνδεσμο. Υπάρχει μια μεγάλη, σημαντική και ενδιαφέρουσα δουλειά μπροστά για τη συλλογή ονομάτων και την αποθήκευσή τους στην πλατφόρμα πολυμέσων . Το επόμενο έτος, σκοπεύουμε να διοργανώσουμε ξανά το XVIII φεστιβάλ "WIN TOGETHER" στην ήρωα πόλη του Βόλγκογκραντ.

Φωτογραφία για τον συγγραφέα.

Στιγμιότυπα από ταινίες και υλικά που χρησιμοποιήθηκαν υπηρεσία τύπου του φεστιβάλ "Μαζί κερδίσαμε"

[Διαβάστε άλλα υλικά του περιοδικού International Affairs στο κανάλι μας Yandex.Zen .](#)

Εγγραφείτε στο κανάλι μας στο Telegram : https://t.me/egw_allyepidrasies

Λέξεις-κλειδιά: [κινηματογράφος Β' Παγκόσμιος Πόλεμος](#) [κινηματογράφος Φεστιβάλ](#) [κινηματογράφου Μαζί κερδίσαμε](#)